

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"א כְּסֵלוֹ:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְיִמִּי:

וּבְשִׁבִיל זֶה הָעֲכוּ"ם תְּאֵבִין לְמִמּוֹן יִשְׂרָאֵל, אַף־עַל־פִּי שֵׁישׁ
לְהָעֲכוּ"ם כְּסָף וְזָהָב הַרְבֵּה, תְּאֵבִים לְדִינָר שֶׁל
יְהוּדִי, כְּאֵלוֹ לֹא רָאָה מִמּוֹן מֵעוֹלָם. וְזֶה מַחֲמַת שְׁהַכְּסָף וְזָהָב שֵׁישׁ
תַּחַת יָדָם, אֵין הַגְּוֹנִין מְאִירִין, וְאֵין הַחֵן שׁוֹרָה עַל מִמּוֹן שְׁלָהֶם, כִּי
עֶקֶר הַפְּאֵר וְהַחֵן לֹא נִתְגַּלָּה אֶלָּא אֶצֶל יִשְׂרָאֵל. וּבְשִׁבִיל זֶה נִקְרָאִים
רְשִׁים, כְּמוֹ (אָבוֹת פָּרָק ב): 'הוּוֹ זְהִירִים בְּרִשׁוֹת'. כִּי הֵם רְשִׁים וְעֲנִיִּים,
כִּי אֵין לָהֶם הַנָּאָה מִמִּמּוֹנָם, כְּאֵלוֹ הֵם עֲנִיִּים, וְתְּאֵבִין לְמִמּוֹן שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, כִּי עַל מִמּוֹנָם שֶׁל הַיִּשְׂרָאֵלִי שׁוֹרָה הַפְּאֵר וְהַחֵן, וְהַכֹּל
תְּאֵבִין לְהַסְתַּכֵּל עַל הַפְּאֵר וְהַחֵן: אֲבָל דַּע, תִּכְּף וּמִיד כְּשֶׁהָעֲכוּ"ם
מִקְבֵּל מִמּוֹן יִשְׂרָאֵל, תִּכְּף וּמִיד נִתְעַלֵּם הַחֵן וְהַפְּאֵר בְּתוֹךְ הַמִּמּוֹן.
וּבְשִׁבִיל זֶה הָעֲכוּ"ם בְּכָל פַּעַם תּוֹבֵעַ מִמּוֹן אַחֵר מִיִּשְׂרָאֵל, וְשׁוֹכַח
הַמִּמּוֹן שֶׁכָּבַר קִבֵּל, כִּי נִתְעַלֵּם הַחֵן כְּשֶׁבָּא לַיָּד הָעֲכוּ"ם, וְזֶהוּ (שָׁם):
שְׂאִין מִקְרָבִין אֶלָּא בְּשַׁעַת הַנִּיָּתָן: וְזֶה בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית ו): "חֵן בְּעֵינַי
ה'" – עֵינַי ה', זֶה גְּוֹנִין עֶלְאִין, שֶׁהֵם בְּחִינַת כְּסָף וְזָהָב, שָׁם עֶקֶר
הַחֵן וְהַפְּאֵר: וְזֶה שֶׁאָמַר אֲבִימֶלֶךְ לְשָׂרָה: "הִנֵּה נָתַתִּי אֶלְפֵךְ כְּסָף
לְאַחִידָה, הִנֵּה הוּא לָךְ כְּסוּת עֵינַיִם" (בְּרֵאשִׁית כ). הִינּוּ: כְּשֶׁיִּצְאֵה הַמִּמּוֹן
מִיַּד עֲכוּ"ם לַיָּד הַיִּשְׂרָאֵלִי, תִּכְּף נִתְגַּלּוֹ הַגְּוֹנִין, וְנַעֲשׂוּ בְּבַחֲיַנַת
'בְּגִדֵי יִשְׁע', הִינּוּ 'כְּסוּת עֵינַיִם', שֶׁהַכֹּל מִסְתַּכְּלִין בָּהֶם, שֶׁהַכֹּל
תְּאֵבִים לְהַסְתַּכֵּל בָּהֶם.

וְעַל־יָדֵי צְדָקָה שְׁנוֹתָן מִמִּמּוֹנָם, נִתְתַּקֵּן כָּל מִמּוֹנָם, וְנִתְגַּלִּין
הַגְּוֹנִין וּמְאִירִין. וְנַעֲשֶׂה כָּל מִמּוֹנָם בְּבַחֲיַנַת: 'לִי
הַכְּסָף וְלִי הַזָּהָב', בְּבַחֲיַנַת (יִשְׁעִיהָ ס"א): "בְּגִדֵי יִשְׁע מְעִיל צְדָקָה

זֶה הַמָּקוֹם לְעֵבֹר וְלֹא יֵעָבֹר

א'רפ"ד - אָמַר מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָ"ל "לֵאמֹר לֵאמֹר מִקוֹמֵה שִׁירָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְנוּ יְהִי תִיקוּן לְכַ"ל" -
זֶה הַמָּקוֹם לְעֵבֹר וְלֹא יֵעָבֹר יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שֶׁע"י יִשְׁבֵּת תִיקוּן הַמִּידוֹת

יְעֻטְנִי". וְאַפְלוּ זֶה הַמָּעוֹת שֶׁלֹּקְחִין הָעֲכוּ"ם מֵאֲתָנוּ, נִחְשָׁב לְצַדִּיקָה. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (בְּבֹא בִתְרָא ט): וְנוֹגְשֵׁיךָ צַדִּיקָה. וְזֶהוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים ז): "עֵינֶיךָ בִּרְכוֹת בְּחֶשְׁבוֹן" - "עֵינֶיךָ", זֶה הַגְּוֵנִין, בְּחִינַת 'כֶּסֶף וְזָהָב', נִתְבָּרְכִין עַל־יְדֵי צַדִּיקָה, 'שֶׁכָּל פְּרוּטָה נִצְטָרַף לְחֶשְׁבוֹן גָּדוֹל' (בְּבֹא בִתְרָא שָׁם). וְאַפְלוּ עַל־יְדֵי הַמָּמוֹן שֶׁבֹא לְתוֹךְ יַד הָעֲכוּ"ם, הַנִּקְרָאִים בֵּת רַבִּים, גַּם זֶה נִחְשָׁב לְצַדִּיקָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְנוֹגְשֵׁיךָ צַדִּיקָה". וְזֶה הַדּוֹקָא, עַל שֶׁעַר בֵּת רַבִּים, כְּשֶׁעֲדִין עַל הַשַּׁעַר, קָדָם שֶׁבֹא לְיַד הָעֲכוּ"ם, עֲדִין שׁוֹרָה הַחֵן עַל הַמָּמוֹן, אֲבָל אַחֲר־כֵּן נִעְלָם הַחֵן כִּנ"ל:

וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ סָבִי דְבִי אֲתוּנָא: אַחֲרֵי לֶן מְנָא דְלֹא שְׂוִיא לְחַבְלָא. וְאֵיתִי בּוּדִיא וּפְשִׁטוּהוּ, וְלֹא עֵיל לְתַרְעָא. וְאָמַר לֶזֶן, אֵיתִי מְרָא וְסַתְרִי לְפִתְחָ עִם חֲכָתִל. פְּרוּשׁ: בּוּדִיא, זֶה בְּדִיּוֹת הַלֵּב, מֵה שֶׁבּוּדָה מִלְּבוֹ, הֵינּוּ הַמְדַמָּה הַנ"ל, הֵינּוּ בְּחִינַת שְׂרִירוֹת לֵב הַנ"ל. כְּשֶׁזֶה הַכַּח הַמְדַמָּה שֶׁבַלֵּב, גּוֹבֵר וּמִתְפַּשֵּׁט עַל הָאָדָם שֶׁעוֹלָה מִמְדִּירָה הַתְּחִתוֹנָה לְמְדִירָה עֲלִיוֹנָה. וְהַקְּלָפָה הַזֹּאת שֶׁהִיא הַמְדַמָּה, לֹא שְׂוִיא לְנֶגֶד עֵינֶיהָ הַהַפְסֵד וְחַבְלָה שֶׁנִּפְסְדָת כְּבָר מֵהָאִישׁ שֶׁהִיא בְּמְדִירָה עֲלִיוֹנָה, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן הִיא מִתְגַּבְּרַת אַחֲר־כֵּן כִּנ"ל:

וְלֹא עֵיל לְתַרְעָא - הֵינּוּ שֶׁלֹּא יְכוֹל הָאִישׁ לְכַנֵּס לְשַׁעַר קְדָשָׁה שֶׁהִיא הַשֶּׁכֶל, מִחֲמַת הַתְּגַבְּרוֹת הַמְדַמָּה. וְעֵצָה הִיעוּצָה עַל זֶה: סְתִירַת הַפֶּתַח, שֶׁהוּא הַמְדַמָּה, שֶׁהוּא הַטְּמָאָה, כְּמוֹ: 'הִבָּא לְטָמֵא פּוֹתְחִין לוֹ' (יוֹמָא ל"ה:), וְהוּא בְּחִינַת (בְּרַאשִׁית ד'): "לְפִתְחָ חֲטָאת רֹבֵץ". וְסַתְרָתוֹ - עַל־יְדֵי הַגְּוֵנִין הַנ"ל, שֶׁהוּא גְּדֵלַת הַבוּרָא הַנ"ל.

וְהֵם בְּחִינַת כּוֹתֵל 'כו' 'תל' (זהר משפטים קט"ז). כ"ו זה בְּחִינַת שֵׁם הַקְּדוּשׁ, שֶׁהוּא בְּחִינַת גּוֹנִין, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים כ"ז): "ה' אֹרִי" – שֶׁהוּא אֹרֹת הַגּוֹנִין. "וַיִּשְׁעֵי" – שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּגֵדֵי יֵשׁוּעַ הַנַּ"ל. וְהוּא תֵּל שֶׁהַכֹּל פּוֹנִין לוֹ (זהר שם), וְתֵּאבִין לְהַסְתִּיכֵל בּוֹ (עיינן זוהר ויגשר): (מסימן כ"ד עד כאן לסוף רצנו ז"ל):

ה גַּם דַּע שֶׁכִּדֵּי לְהַכְנִיעַ הַקְּלָפָה הַמְּסַבֶּבֶת שֶׁבְּכָל מַדְרָגָה כַּנַּ"ל, עַל־זֶה צָרִיךְ שִׁיעוֹרָר שְׂמִיחָה שֶׁל מִצְוָה עַל עֲצֻמוֹ. הֵינּוּ שִׁישְׂמַח עַל־יְדֵי שִׁיזְכוּר שִׁזְכָּה לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְזָכָה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים הַמְּקַרְבִּין אוֹתוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְעַל־יְדֵי הַשְׂמִיחָה זֶה, הוּא מְשַׁבֵּר הַקְּלָפָה וְנִכְנָס לְמַדְרָגָה שְׁנִיָּה:

(שִׁירָה לְאוֹת א): זְבַחֵי אֱלֹקִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה שֶׁשְׁבִירַת הַדְּמִיוֹן הֵם הַקְּרִבָּנוֹת וְכו' עַיֵן שָׁם. וְזֶה בְּחִינַת סְמִיכָה עַל הַקְּרִבָּנוֹת, כִּי הַקְּרִבָּנוֹת מְבִיאִין מְבַהְמוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת כַּח הַמְּדַמָּה, כִּי הַבְּהֵמָה יֵשׁ לָהּ גַּם כֵּן כַּח הַמְּדַמָּה. וְכִשְׂאָדָם הוֹלֵךְ אַחַר הַמְּדַמָּה שֶׁבֵּלֵב דְּהֵינּוּ אַחַר תְּאוֹתָיו חֵם וְשָׁלוֹם שֶׁבָּאִין מִכַּח הַמְּדַמָּה וְהוּ מַעֲשֶׂה בְּהֵמָה מִמֶּשׁ, כִּי גַם הַבְּהֵמָה יֵשׁ לָהּ כַּח הַמְּדַמָּה. וְעַל כֵּן כִּשְׂאָדָם חוֹטֵא חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל הַחֲטָאִים בָּאִין עַל־יְדֵי כַּח הַמְּדַמָּה שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁכִין כָּל הַתְּאוֹת, עַל כֵּן הוּא צָרִיךְ לְהַבִּיא קִרְבָּן מְבַהְמוֹת וְצָרִיךְ לְסַמֵּךְ עָלָיו וּלְהַתְּוֹדוֹת כָּל חֲטָאָיו עַל הַקְּרִבָּן בְּשַׁעַת הַסְּמִיכָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִמְשָׁכִין כָּל הַחֲטָאִים וְכָל כַּח הַמְּדַמָּה עַל הַבְּהֵמָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת מְדַמָּה כַּנַּ"ל. וְאַחֲרֵיכֵן תִּכְרַף לְסְמִיכָה שְׂחִיטָה (מנחות צג.) וְשׁוֹחֲטִין הַבְּהֵמָה לְקִרְבָּן, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִכְנָע וְנִשְׁבָּר הַמְּדַמָּה:

(שִׁירָה לְאוֹת ב' ג'): מְבֹאֵר שָׁם, שֶׁכִּשְׂאָדָם נֶעְתָּק מִמְּדַמָּה לְמַדְרָגָה, אֵז צָרִיךְ לוֹ לִילֵךְ דְּרָךְ אֵלּוֹ הַדְּמִיוֹנוֹת כִּדֵּי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

אָרְפוּ לְעַמְרָן מִזֶּה רִנְיָתוֹ וְצִיָּוִל "לְעַד לְעַד מִקֻּוּהָ שִׁדְרָף לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" עִי
לְעַמְרָן מִזֶּה רִנְיָתוֹ וְצִיָּוִל "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עִי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעִי יִשְׁיֵבֵת תִיקוֹן הַמִּידוֹת עִי

לְהַגִּיעַ אֶל הַקְּדוּשָׁה. וְתִכַּף כְּשֶׁעוֹלָה לְהַמְדִּירָה הַשְּׁנִיָּה, אֲזִי
נִתְעוֹרְרִין הַקְּלָפוֹת שְׁבַמְדִּירָה וּמִסְבֵּבִין אוֹתוֹ, וְצָרִיךְ לְהַכְנִיעַ
אוֹתָם מִחֲדָשׁ וְכוּ' עֵינֵי שָׁם. וְאַף־עַל־פִּי שְׁכָבָר נִשְׁבַּר הַקְּלָפָה
שְׁבַמְדִּירָה הָעֲלִיזָה וְכוּ', אַף־עַל־פִּי־כֵן כְּשֶׁפְּנִימִיּוֹת שֶׁל הָעֲלִיזוֹן
נִעְתָּק מִשָּׁם וְחִיצוֹנִיּוֹת (וּפְנִימִיּוֹת) הַתְּחַתּוֹן עוֹלָה, אֲזִי הַקְּלָפָה חוֹזֵר
וְנִעוֹר וְכוּ' עֵינֵי שָׁם. וְאָמַר אָז בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: וּבְזֶה טוֹעֵין הַחֲסִידִים
הַרְבֵּה, שְׁפֹתָאם נִדְמָה לָהֶם שֶׁנִּפְלוּ מִעֲבוֹדַת ה', וּבְאַמַּת אֵין זֶה
נְפִילָה כָּלֵל, רַק מִחֲמַת שְׁצָרִיכִין לְעֵלוֹת מִמְדִּירָה לְמְדִירָה, וְאִז
מִתְעוֹרְרִין וּמִתְגַּבְּרִין מִחֲדָשׁ הַקְּלָפוֹת, שֶׁהֵם הַתְּאוֹת וְהַבְּלוֹלִים
וְהַדְּמִיּוֹנֹת וְהַמְּחַשְׁבוֹת וְהַמְּנִיעוֹת כִּנ"ל, עַל כֵּן צָרִיכִין לְהַתְּגַבֵּר
בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ לְחֹזֵר וּלְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר הַקְּלָפוֹת וְהַמְּנִיעוֹת וְכוּ'
שְׁבַכָּל מְדִירָה וּמְדִירָה מִחֲדָשׁ, אֲבָל בְּאַמַּת אֵין זֶה נְפִילָה כָּלֵל
כִּנ"ל:

(שִׁיךְ לְאוֹת ג): וְדַע שֶׁאֵין שְׁנֵי בְּנֵי אָדָם שְׁוִין וְכוּ', נִמְצָא
כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֵה לְעֵלוֹת מִמְדִּירָתוֹ לְמְדִירָה עֲלִיזָה יוֹתֵר
אֲזִי הוֹלֵךְ וְנִעְתָּק הָאָדָם הָעוֹמֵד בְּאוֹתָהּ הַמְדִּירָה הָעֲלִיזָה, וְהוֹלֵךְ
וְנִעְתָּק לְמְדִירָה הַיּוֹתֵר עֲלִיזָה וְכוּ'. וְאָמַר אָז בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: וְזֶה
בְּחִינַת הַרְמָה, מֵה שְׁאֶחָד מֵרִים וּמִגְּבִיָּה אֶת חֲבֵרוֹ. כִּי עַל־יְדֵי שְׁזֶה
הָאָדָם שְׁבַמְדִּירָה הַתְּחַתּוֹנָה עָלָה מְדִירָה לְדִירָה עַל־יְדֵי־זֶה
הַגְּבִיָּה וְהָרִים אֶת חֲבֵרוֹ שְׁבַמְדִּירָה הָעֲלִיזָה לְעֵלוֹת לְמַעְלָה
עֲלִיזָה יוֹתֵר. וְכֵן חֲבֵרוֹ דְּחֲבֵרוֹ הַגְּבוּהָ עוֹד יוֹתֵר מִחֲבֵרוֹ עָלָה עוֹד
יוֹתֵר לְמַעְלָה וְכֵן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, כִּי אִי אֶפְשָׁר שִׁיְהִיו שְׁנֵי בְּנֵי אָדָם
בְּמְדִירָה אַחַת כִּנ"ל:

אַחַר שְׁאָמַר מֵאֲמַר הַנ"ל, וְשָׁם מְכַנֶּה וְקוֹרָא כָּל תְּאוֹת הַיִּצָּר
הָרַע בְּשֵׁם כַּח הַמְדִּמָּה אָמַר אָז: צָרִיכִין לְקַרְא לוֹ וּלְכַנּוֹת

לו שם אחר, הינו להבעל-דבר והיצר הרע צריכין לקרות אותו בשם אחר, דהינו שלא לקרותו עוד בשם יצר הרע רק בשם כח המדמה. ואמר זאת בדרך שחוק, אבל הבנתי שהיה לו בזה פונה שלמה ולא זכיתי להבין פונתו בזה:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

ד ודע שפשמתיגבר ומשבר המניעות המסבבים אותו פנ"ל ונכנס ועולה למדרגה השניה הגבהה יותר לפי בחינתו. בזה עושה טובה גם לחברו שהיה עומד באותה המדרגה שהוא נכנס בה עתה. כי על-ידי-זה חברו יוצא ממנה ועולה למדרגה יותר עליונה. כי אי אפשר לשני בני-אדם שיעמדו במדרגה אחת, כי כל הנשמות הם זו למעלה מזו. וזה בחינת הרמה (שקורין הייבין) מה שאחד מרים ומגביה את חברו פנ"ל:

ה וכשעולה האדם העליון יותר פנ"ל נעתק רק הפנימיות שלו, וכן כשנעתק האדם שבמדרגה התחתונה והפנימיות של תחתון נעשה חיצונית לחיצונית עליון. ופנימיות וחיצונית הם שני מיני עבודות. עבודת התורה והתפלה והמצוות הם פנימיות, ועבודת אכילה ושתייה ושאר צרכי הגוף הם חיצונית. ועבודת חיצונית הנ"ל של האדם העליון מאירה ומשבחת יותר מעבודת פנימיות הנ"ל של האדם התחתון. ובשביל זה פנימיות התחתון נעשה לבוש וחיצונית לחיצונית העליון:

ו ואי אפשר להכניע הקלפות הנ"ל שבמדרגה אלא על-ידי גדלת הבורא יתברך. פמובא בכונות של הודו להשם קראו בשמו שנתקן מזמור הנה להכניע הקלפות שביצירה כשעולה פנימיות העשייה ומלביש לחיצונית יצירה. והתגלות גדלת השם יתברך היא על-ידי צדקה שנותנין לעני הגון שעל-ידי-זה מאירין הגוונים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'רפח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שידף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

עָלְאִין שְׁבַמְמוֹן הַיִּשְׂרָאֵלִי. וְעַל-יְדֵי שְׁנַתְגָּלִין הַגְּוֹנִין אֲזִי הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מִתְגַּדֵּל וּמִתְפָּאֵר בָּהֶם בְּבַחֲיַנְתָּ: "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב"
(חגי ב' ח) וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכָּה לְהַכְנִיעַ הַקְּלָפוֹת הַנִּ"ל וְלַעֲלוֹת מִדְּרָגָא
לְדְרָגָא:

ז וְעַל-יְדֵי צְדָקָה שְׁנוֹתָן מִמָּמוֹנָן נִתְתַּקֵּן כָּל מָמוֹנָן וְנִתְגַּלֵּין הַגְּוֹנִין
וּמְאִירִין וְנַעֲשֶׂה כָּל מָמוֹנָן בְּבַחֲיַנְתָּ לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב וְגו' וּבְבַחֲיַנְתָּ:
"בְּגִדֵי יִשְׁעֵי מְעִיל צְדָקָה" (ישעיה ס"א י). וְאַפְלוּ זֶה הַמַּעֲוֹת שֶׁלּוֹקְחִים
הָעֶכּוֹ"ם מִמָּנוּ נִחָשׁב לְצְדָקָה כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה:
"וְנוֹגְשֵׁיךָ צְדָקָה" (בבא-בבא ט"ו). וְדַע כִּי הַחֵן וְהַפֶּאֶר שֶׁל הַגְּוֹנִין
נִתְגַּלָּה רַק אֶצֶל יִשְׂרָאֵל בְּבַחֲיַנְתָּ: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר"
(ישעיה מ"ט ג), וְעַל-יְדֵי-זֶה הַכֹּל מִתְאַוֵּין לְהַסְתַּכֵּל בּוֹ. וּבְשִׁבִיל זֶה
הָעֶכּוֹ"ם תְּאָבִין לְמָמוֹן וְדִינָר שֶׁל יְהוּדֵי כְּאֵלוֹ לֹא רָאָה מָמוֹן מֵעוֹלָם
וְזֶה כִּי אִין הַגְּוֹנִין מְאִירִין בְּמָמוֹנָם שֶׁל הָעֶכּוֹ"ם. וְעַל כֵּן נִקְרָאִים
רָשִׁים כְּמֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה: 'הוֹוֹ זְהִירִים בְּרָשׁוֹת' (אבות
פָּרָק ב) כִּי הֵם רָשִׁים וְעֲנִיִּים וְאִין לָהֶם הַנָּאָה מִמָּמוֹנָם כְּאֵלוֹ הֵם
עֲנִיִּים וְתֵאבִים לְמָמוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל כִּי שָׁם שׁוֹרְהַ הַפֶּאֶר וְהַחֵן. אֲבָל
דַּע כִּי תִכְףּ וּמִיד כְּשֶׁהָעֶכּוֹ"ם מְקַבֵּל הַמָּמוֹן מִיִּשְׂרָאֵל נִתְעַלֵּם הַחֵן
וְהַפֶּאֶר בְּתוֹךְ הַמָּמוֹן וְעַל כֵּן תּוֹבֵעַ הָעֶכּוֹ"ם בְּכָל פַּעַם מָמוֹן אַחֵר
מִיִּשְׂרָאֵל וְשׁוֹכַח הַמָּמוֹן שֶׁכָּבַר קִבֵּל כִּי נִתְעַלֵּם הַחֵן כְּשֶׁבָא לְיַד
הָעֶכּוֹ"ם וְזֶהוּ שְׂאִין מְקַרְבִּין אֶלָּא בְּשַׁעַת הַנִּצָּתָן (שם). וְגַוְנִין הַנִּ"ל
הֵם בְּבַחֲיַנְתָּ אֲזֵרוֹת הַגְּוֹנִין שֶׁל שֵׁם הַתּוֹיָה בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:
"לְדוֹד ה' אֲזִירִי" (תהלים כ"ז א) שֶׁהוּא אֲזֵרוֹת הַגְּוֹנִין, וְיִשְׁעֵי הוּא בְּגִדֵי
יִשְׁעֵי הַנִּ"ל כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: 'יִשְׁעוּ אֵל הַשֵּׁם אֲסִתְכָלוּתָא' (זהר-הקדוש חלק
ב צ ע"ב). וְהוּא כ"ו בְּבַחֲיַנְתָּ שֵׁם הַתּוֹיָה בְּרוּךְ הוּא וְהוּא ת"ל שֶׁהַכֹּל
פּוֹנִין לוֹ וְתֵאבִין לְהַסְתַּכֵּל בּוֹ וְזֶהוּ כּוֹת"ל, (ישלזמר רמז לכתל מערבי

שנשאר מבית המקדש ששורה שם שם הויה ברוך הוא שהוא השכינה בידוע ועין
זהר הקדוש חלק ב, דף קט"ז עין שם):

ח ועוד עצה להכניעת הקלפות הנ"ל שישמח את עצמו ויגיל
וישיש בנקדוה הטובה במה שזכה להיות מזרע ישראל להתקרב
להשם יתברך. ובמה שזכה להתקרב לאנשי אמת וצדיקי אמת
המדריכין ומוליכין אותו בדרך האמת אשר על ידי זה יהיה איד
שיהיה יש לו תקוה טובה לנצח. ועל ידי השמחה הזאת משבר
המניעות הנ"ל שבכל דרגא ונכנס למדרגה השניה כנ"ל:

סדר חיי מוהר"ן הי"ד:

בסיעתו לנאוריטש, לזאסלאב, לדובנא ולבראד:

קנא (א) בשנת תקס"ו היא שנת ארבע לשיבתו פה ברסלב שהיא
שנה הרביעית להתקרבותי אליו כי בכניסתו לפה נתקרבתי אליו
מיד בסמוך כנזכר לעיל, אז בקיץ בשנת תקס"ו בחדש סיון נפטר
בנו היילד שלמה אפרים זכרוננו לברכה. וכבר מבאר במקום אחר
מענין היילד היקר הקדוש הזה, מה שאמר רבנו זכרוננו לברכה
שכבר היה מוכן וכו'. ואז אחר פטירת היילד הנ"ל כשבאנו אליו
אז התחיל לדבר עמנו מענין תקון הנשמות מענין הבעל שדה,
שיש שדה שגדלים בו נשמות וצריכין בעל השדה לתקנם, וזה
שחוגר מתניו להיות בעל השדה יש עליו יסורים הרבה בלי שעור
במבאר בהתורה ויאמר בעז אל רות בלקוטי א' סימן ס"ה עין
שם, ומאז דבר הרבה מענין תקון הנשמות, ובפרט אחר שבא
מלברג בפרט בכניסתו לאומין, שכל כניסתו לשם ומה שבחר
להסתלק שם ולשכב שם הכל היה מחמת זה בשביל תקון
הנשמות הצריכים תקון מכמה מאות שנים. כי שם באומין נהרגו

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח"ל אומר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" אומר "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

נִפְשׁוֹת רַבּוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, וְכַמָּה יְלָדִים אֲלָפִים וּרְבָבוֹת, שֶׁנֶּהְרְגוּ
קִדְּם זְמַן וְכוּ', וְכַמוֹכֵן מְשִׁיחוֹתָיו בְּאוֹמִינ, וְקִצְתָם נִכְתְּבוּ בְּמִקּוֹם
אַחֵר. וְאִז, בְּאוֹתָהּ הַשָּׁנָה, הִתְחִיל לְסַפֵּר סְפוּרֵי מַעֲשֵׂי־שֵׁיט הַנְּדַפְּסִים
עָתָה, וְאָמַר: עָתָה אֶתְחִיל לְסַפֵּר מַעֲשֵׂי־שֵׁיט, (אִיךָ וְוַעֲלֵ שׁוֹיִן אֵן הַיִּיבִין
מַעֲשֵׂי־שֵׁיט דְּעַר צִיילִין) וְאִז אָמַר בְּרֵאשֵׁי־הַשָּׁנָה שְׁאַחֲרָיו מִיָּד שֶׁהוּא
רֵאשֵׁי־הַשָּׁנָה תַּקְּס"ז הַתּוֹרָה פָּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן בְּסִימָן ס שְׁמַד בְּרַת
מִסְּפוּרֵי מַעֲשֵׂי־שֵׁיט וְכוּ'. וְאִז בְּאוֹתוֹ יוֹם־כְּפוּר הִיָּתְהָה הַשְּׂרָפָה רַחֲמָנָא
לְצַלֵּן פֶּה בְּרַסְלָב בְּעֵת תְּפִלַּת כָּל נְדָרֵי בְּשָׁעָה שֶׁהִתְחִיל הַחֲזוֹן
הַפִּיּוּטִים שְׁאַחֵר עַרְבִית שֶׁהִיא יַעֲלָה וְכוּ' וְנִתְּפָזְרוּנוּ כְּלָנוּ לְהַצִּיל
בֵּיתוֹ וּרְכוּשׁוֹ וְנִתְּבַלְבְּלָה הַתְּפִלָּה. רַק אַחֵר גָּמַר הַשְּׂרָפָה בְּלִילָה
נִתְּקַבְּצוּ כְּמוֹ מַנִּין וְגַם רַבֵּנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה הָיָה עִמָּנוּ וְגָמְרָנוּ
הַפִּיּוּטִים. וְאִז בְּמוֹצָאֵי יוֹם־כְּפוּר אָמַר רַבֵּנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה שְׁבֵאוֹתוֹ
יוֹם־כְּפוּר רָצָה לְפַעֵל דְּבַר אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְכוּ' וְהָיוּ לוֹ כַּמָּה
טַעֲנוֹת עַל־זֶה שְׂאֵלוֹ הָיוּ נִכְתָּבִים הָיוּ נִכְתָּבִים כַּמָּה בּוֹגִין [גְּלִיוֹנוֹת]
וְעֲשִׂיתִי לִי סֵדֶר גָּדוֹל עַל הַנ"ל. אֵךְ עַל־יְדֵי הַשְּׂרָפָה נִתְּבַלְבְּלָה הַדְּבָר.
וְגַם אַחֵר שְׂבֵא מִלְּמַבְרָג דְּבַר מַעֲנִין זֶה וְהָיָה מוֹבֵן מִדְּבָרָיו שְׂמֵאֵז
שְׂרָצָה בְּיוֹם־כְּפוּר לְפַעֵל זֹאת מַחֲמַת זֶה, יֵשׁ עָלָיו קְטָרוֹג גָּדוֹל
לְמַעֲלָה וְשֶׁהַחֹלְאֵת וְהַיְסוּרִין שֶׁהָיוּ לוֹ וְשֵׁיט לוֹ עֲדִין הוּא מַחֲמַת
זֶה וְאָמַר אֶף־עַל־פִּי שְׁכּוֹנָתִי בּוֹדְאֵי לְשֵׁם שָׁמַיִם אֶף־עַל־פִּי־כֵן וְכוּ'.
וְסַפֵּר אִז מַעֲשֵׂה מַבְּנוֹ שֶׁל הָרַב מְשִׁפִּיטִיבְקַע שֶׁהָיָה חוֹלָה וַיִּדַע
שֶׁהִיא מַחֲמַת חֲטָא שְׂפָגָם בְּכַבוֹד אָב וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן הִבִּין בְּלִבּוֹ
שֶׁאִינוֹ מִתְחַרֵּט וְכוּ'. וְסַפֵּר זֹאת כְּנֶגֶד עֲצָמוֹ שְׂאֵף עַל פִּי שִׁיּוֹדַע
שֶׁהַיְסוּרִין וְהַחֹלְאֵת שֶׁלוֹ הוּא מַחֲמַת הַנ"ל אֶף־עַל־פִּי־כֵן אִינוֹ
מִתְחַרֵּט בְּלִבּוֹ. וְאָמַר שְׂרַבִּי שְׂמוּאֵל יִצְחָק שֶׁהוּא כָּעֵת הָרַב
בְּטַשְׁעֵרִין הוֹדִיעַ לוֹ מִקִּדְּם הַשְּׂרָפָה שֶׁהָיָה, גַּם בְּמַעֲדוֹ וְוַעֲדוֹ וְוַעֲדוֹ וְוַעֲדוֹ

היתה שרפה והיה אז גם-כן רבי שמואל יצחק והודיע לי מקדם שמואל יצחק בגימטריא שרפה פנכתב בתורה חסר:

ואז באותה השנה הכרחתי לנוד ממקומי מנעמריב למאהליב ובאותה השנה נתבלבלו כמה אנשי-שלומנו רבי אברהםמצי היה בפטערבורג ורבים נתבלבלו מאד. ורבנו זכרוננו לברכה בעצמו היה נע ונד באותה השנה בהנסיעה הגדולה שנסע לנאורייטש ולבראד וכו' ונשתתה באותו הנסיעה כמו חצי שנה. ובאותו החורף בעת שהיה בטשערין על שבת שירה ואחר-כך בקרימינטשאק כדרךכו בכל שנה אז נולד נכדו רבי ישראל זכרוננו לברכה בן בתו הצדקת מרת שרה ולדתו היתה קדם שנסע רבנו זכרוננו לברכה הנסיעה הנ"ל ותכף אחר שבא מקרימינטשאק נסע הנסיעה הנ"ל.

וקדם לדתו ישב כמה שבועות בקרימינטשאק והמתין עד שתילד ובכל אותו העת קדם שילדה לא הראה פנים שוחקות כלל והיה מקפיד כשנתנו לו שני תבשילין בסעודה, כי היו רק עיניו פלות כל היום שתילד בשלום בתו תחיה, והיה שרוי בצער גדול כל אותו העת עד אותו הילדה שילדה בתו. ואז אחר הילדה נתמלא שמחה תכף וצוה להדליק נרות ולעשות משקה שקורין פאנטש והיה בשמחה גדולה, ואחר-כך ביום השמיני מל את התינוק נכדו כראוי, ואחר הברית מילה היה בשמחה אותו היום ואמר שיש לו נחת מה ששמע מאנשים וכו' שהזכירו אותו ששמו ישראל בן שרה כמו שם הבעל-שם טוב זכרוננו לברכה אבל אחר-כך ביום שלישי למילה נחלשה בתו היולדת הנ"ל והיה לו צער גדול וברח במרוצה גדולה מקרימינטשאק. ואמר שהחיות שלו נפסק מגדל הצער.

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

אָרְנָב אָמַר מִזֶּה רִנְיָת דִּי צִי"ל "צִדְקָא צִנְיָא מִקֻּדְוָה שִׁדְוָה צִדְדָא מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַנ"ל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנְחָה" שֶׁע"י יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

וְהָאִישׁ שֶׁהָיָה עִמּוֹ רַבִּי שְׁמוּאֵל מִטְּעַפְלִיק נִתְמַהֵמָה קְצַת, וְהִנִּיחַ אוֹתוֹ שֶׁם וְלֹא הִמְתִּין עָלָיו וְנָסַע בְּלִעְדָּיו. וְהִכְרַח רַבִּי שְׁמוּאֵל לְשֹׁכֵר עֲגָלָה וְלָרוּץ אַחֲרָיו וְאַחֲרֵכָּךְ בְּשָׂבָא מְקַרִּימֵינְטִישְׁאק נָסַע לְנֵאוּרִיטְשׁ וְכָל הַנְּסִיעָה הַגְּדוּלָה הַנִּ"ל וּבְאוֹתוֹ הִחָרַף הִייתִי חוֹלָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּמֵאֵה־לֵיב, וְכֵן זִוְגָתִי וּבָנִי וְהָיָה לְרַבְּנֵי זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה צֶעַר גְּדוֹל מְזֵה. וּבְחֲסֵדֵי הַשֵּׁם וּבְכַח תְּפִלָּתוֹ הַקְּדוּשָׁה נִשְׁאַרְתִּי בַחַיִּים תְּהִלָּה לְאֵל.

וּבְכָל עֲנִין זֶה יֵשׁ הַרְבֵּה לְסִפּוּר כִּי יֵשׁ בְּכָל זֶה דְּבָרִים גְּנוּזִים מְאֹד גְּנוּזִיא דְּמִלְכָּא אֲשֶׁר זָכָה לְהַשְׁיֵג בְּכָל הָעֲנִינִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה הִכְרַח לְטַלְטֵל כָּל כָּךְ וְלִסְבֹּל יְסוּרִים כָּל כָּךְ, וְהַכֹּל בְּשִׁבִיל תְּקוּן הָעוֹלָמוֹת תְּקוּן הַנְּשָׁמוֹת וְהַנְּפָשׁוֹת שֶׁל הַחַיִּים וּבְפֶרֶט נְשָׁמוֹת הַמֵּתִים שֶׁבְּזֶה עֵסֶק בְּיוֹתֵר בְּסוֹף יָמָיו כִּי אֲשֶׁר אָמַר בְּפִרוּשׁ שְׁמָה שְׁעוֹשָׂה עִמָּנוּ הוּא דָּבָר קָטָן אֲצִלוּ וְזֶה אָנוּ צָרִיכִין לַעֲשׂוֹת, אֲבָל הוּא צָרִיד לְעֵסֶק בְּתְקוּן נְשָׁמוֹת הַמֵּתִים כִּי יֵשׁ נְשָׁמוֹת עַרְטִילָאִין וְכו' כִּמְבָאָר בְּמָקוֹם אַחֵר.

וְאִם אָמַנְם לֹא שְׁמַעְנוּ וְלֹא יִדְעֵנוּ בְּכָל זֶה אֲפִלוּ כְּטַפָּה מִן הַיָּם, וְגַם מְעַט דְּמְעַט שֶׁחָמַל עָלֵינוּ וְהוֹדִיעַ לָנוּ גַם מְזֵה אִי אֲפֹשֶׁר לְבָאָר כִּי־אִם מְעַט דְּמְעַט בְּרָמֵז, אֲף־עַל־פִּי־כֵן לֹא נִמְנָעְתִּי מִלְרַשֵׁם מֵה דְּאֲפֹשֶׁר כִּי הִיא טוֹבָה גְּדוּלָה לְהַחֲפִצִּים בְּאַמֶּת הַשׁוֹקֵדִים עַל דְּלִתּוֹתָיו כְּשִׁיזְדַּעִים מֵה שִׁיזְדַּעִים מִמָּה שֶׁעָבַר עָלָיו וְאֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּיו הַקְּדוּשׁ בְּעֲנִינֵים הָאֵלֶּה, וְהַמְשַׁכִּילִים הַמְעִינִים בְּדְבָרֵינוּ בְּעֵין הָאַמֶּת יָבִינוּ מְעַט גְּדֻלַּת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ עַל־יְדֵי כָּל זֶה וְגִדְלַת הַצְּדִיקִים וְכִפָּה יְסוּרִים וְצָרוֹת הֵם סוֹבְלִים בְּשִׁבִיל תְּקוּן נַפְשׁוֹתֵינוּ אוּלַי נִתְעוֹרֵר עַל־יְדֵי כָּל זֶה לִילֵךְ בְּדַרְכֵי הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר הוֹרָה אוֹתָנוּ בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים וְנָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם בְּאַמֶּת בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ

אָמֵן:

סֵדֶר הַצְּלוֹת-בַּיּוֹם הַזֶּה:

נב. מי שמתפלל על חברו, נחשב לו בצדקה. נג. מי שיש לו די ספוקו, ואף-על-פי-כן עינו רעה בעניים, שבאים ופושטים ידיהם, שיתן להם, גם מי שנותן על מחצית שֶׁכֶר, והם עמלים ומביאים לו מחציתו, וכשרואה שהם מרויחין ויש להם פרנסתם ודי ספוקם, הוא מצר על זה, כי עינו רעה, עליו נתקיים הנבואה, הנכתב אחר פסוק "במלאות שפְּקוֹ יצר לו" עד "זה חלק אדם רשע". נד. מי שעושה חסד עם אזהבי השם יתברך, על-ידי זה מתקן פגם הברית. נה. בזכות עניים אנו נצולים מן הגוים. נו. בשאתה עושה מצוה, תראה שהמצוה לא תהיה בחנם, אלא בכסף מלא. נז. בעוון תרומות ומעשרות השמים נעצרים והיקר הוה. נח. השמחה בצדקה היא סימן על לב שלם. נט. עשה עד שאתה מוצא ומצוי לך ועודך בידך. ס. כל המשגר מתנותיו לכהן אחד, מביא רעב לעולם. סא. המטיל מלאי לכיס של תלמיד-חכם, זוכה לישב בישיבה של מעלה. סב. גדולה צדקה יותר מכל הקרבנות. סג. גדולה גמילות-חסדים מן הצדקה. סד. שפא תאמר כל הבא לקפיץ ולתן צדקה, מספיקין בידו, וממציאין לו אנשים מהגנים, תלמוד לומר: מה יקר, צריך לטרח ולרדף אחריהם, לפי שאינם מצויים לזכות עם מהגנים. סה. הצדקה הוא בשני פנים: במתנת ידו וכברכת ה'. סו. מי שיש לו ואינו רוצה להתפרנס משלו ומקבל מאחרים, תדע שנפרעין ממנו לאחר מותו, שנעשה עבד לזה שלקח ממנו. סז. מי שנותן צדקה, אף-על-פי-כן יכול להיות שירד מנכסיו. סח. כל המעלים עיניו מן הצדקה, כאלו עובד עבודה זרה. סט. הגוֹזֵז נכסיו, נצול מדינה של גיהנם. ע.

אֲפֹלוּ עָנִי יִתֵּן צְדָקָה, וְאִין מֵרְאִין לוֹ סִמְנֵי עֲנִיּוֹת.

חֵלֶק שֵׁנִי א. עַל-יַדֵּי נְאוּף נוֹפֵל לְתַפְיֶסָה אוֹ לְחָלִי כְּאֵב רַגְלִים. גַּם תִּלְמִיד שֶׁלֹּא הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, נוֹפֵל לָזֶה, גַּם מִזִּיקִין שׁוֹלְטִין עָלָיו. סְגֻלַּת הַצְדָּקָה לְבַטֵּל כָּל אֵלוֹ הָעֲנָשִׁים.

ב. הַתּוֹרָה וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַשֶּׁבֶת הֵם נוֹתְנִים חַיִּים גַּשְׁמִיִּים גַּם-כֵּן.

סֵדֶר שִׁיחֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

עַה בְּעֵינֵי הַתְּפִלָּה סִפֵּר רַבְּנוּ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה עִמָּנוּ הַרְבֵּה וְהַזְהִיר מְאֹד לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהַתְּפַלֵּל בְּכּוֹנֵה גְדוּלָּה, דְּהֵינּוּ לְקִשְׁרַת הַמַּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבָר בְּקִשְׁרַת אֲמִיץ וְחֹזֶק שִׁיטָּה אֲזִנוּ הַיָּטִב הַיָּטִב וַיִּשְׁמַע מֶה שֶׁהוּא מְדַבֵּר בַּתְּפִלָּה וְזֶה עֵקֶר הַתְּפִלָּה בְּכּוֹנֵה וְלֹא הָיָה מְצִוָּה לְהַתְּפַלֵּל עִם כּוֹנֵת מִמָּשׁ עַל-פִּי כְּתַבֵּי הָאָרֶץ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, אֲפֹלוּ לְאוֹתָן הָאֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ לוֹמְדִים כְּתַבֵּי הָאָרֶץ עַל-פִּי פְקֻדָּתוֹ וְאָמַר שֶׁעֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה הוּא בְּרוּךְ אַתָּה ה' וְכוּ' וְכוּ' כְּפִשׁוּטוֹ וְזֶה עֵקֶר כּוֹנֵת הַתְּפִלָּה, שֶׁיִּכְוֵן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת וַיִּשְׁמַע הַיָּטִב מֶה שֶׁהוּא אוֹמֵר:

וְהָיָה מִתְּלוּצֵץ מְאֹד מְאֹד מֵאוֹתָן הָאוֹמְרִים שֶׁאִין צָרִיכִין לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ לְתַפְּלָה, וְהָיָה מִזְהִיר מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּכַחוֹת לְהַכְנִים כָּל כַּחוֹ בְּאוֹתֵיּוֹת הַתְּפִלָּה וְעַל הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת הַבָּאִים בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה הָיָה מְצִוָּה לְבָלִי לְהַשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם כָּלֵל רַק יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ וַיִּתְּפַלֵּל כְּדָרְכוֹ וְאֵל יִשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל שׁוּם בְּלָבוֹל וְאֵל יַחְזִיר פָּנָיו וּמַחְשַׁבְתּוֹ אֲלֵיהֶם כָּלֵל וְכֹאֲשֶׁר מְבֹאֵר מִזֶּה בַּסִּפְרִים הַנִּדְפָּסִים כְּבָר גַּם אָמַר רַבְּנוּ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה: שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַתְּפַלֵּל כָּל הַתְּפִלָּה בְּכּוֹנֵה כְּרֵאוֹי רַק כָּל אֶחָד וְאֶחָד אֵינּוּ מִתְּפַלֵּל כִּי אִם קָצֵת מִהַתְּפִלָּה בְּכּוֹנֵה, כְּנִרְאָה בְּחוּשׁ שֶׁאֶחָד אוֹמֵר קְטָרֶת בְּכּוֹנֵה וְאֶחָד אוֹמֵר

פְּסוּקֵי דְזִמְרָה בְּכֹנֶנָה וְכוּ' וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה וְרֵאִיתִי בְּכַתְּבֵי תוֹרָה עַל
זֶה, אֲךָ לֹא זָכִיתִי לְהַעֲתִיקָהּ וְקִצַּת מֵהָ שְׂאֵנֵי זוֹכֵר מִשֵּׁם הוּא שְׁזָה
בְּחִינַת מָה דְאִיתָא בְּתַקּוּנִים (תְּקוּן י"ח): דְּאִית מְאָרֵי דִּי דִּין וְאִית
מְאָרֵי דְרַגְלִין וְכוּ' זֶה בְּחִינַת הַנ"ל, שְׁכָל אֶחָד מִתְּעוֹרֵר וְזוֹכֵה
לְהַתְּפִיל בְּכֹנֶנָה חֵלֶק מִהַתְּפִלָּה כְּפִי בְּחִינַתוֹ עַל-כֵּן אֵל יִפֹּל לֵב
אָדָם בְּרֵאוֹתוֹ שְׁזָכָה לְהַתְּפִיל קִצַּת בְּכֹנֶנָה אִיזָה חֵלֶק מִהַתְּפִלָּה
וּפְתָאם נְפֻסָּק וְאִינוּ יָכוֹל עוֹד לְהַתְּפִיל כְּרֵאוֹי בְּשׁוּם אֲפֹן, כִּי זֶה
מְכָרָח כַּנ"ל וְיִשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפִיל שְׂאֵר הַתְּפִלָּה בְּפִשְׁיטוֹת גְּמוּר:

סדר השלחון ערוך הימני:

(ז) אם ב' שלמות ממין אחד אחת גדולה ואחת קטנה מברך על
הגדולה אם יש לאדם שני חצאי לחם ואין לו לחם שלם יחברם
יחד בעץ או בשום דבר שלא יהא נראה ודינו כדין שלם ואפילו
בשבת יכול לחברם: (ג) שני גלוסקאות הדבוקים יחד שנאפו
ונחתך מן האחת והשניה נשארה שלמה טוב להפריד החתיכה
מהשלמה כדי שתהא נראית שלמה ממה שיניחנה דבוק בה
אע"פ שנראית יותר גדולה: הגה ולא יבצע ממנה במקום שהיתה
דבוקה בחברתה ששם נראית כפרוסה אלא יבצע ממקום השלם שבה
(מהרי"ל): (ד) פת שעורין ופת כוסמין מברך על של שעורים כיון
שהוא ממין ז' אע"פ שהכוסמין יפים פת נקיה ופת קיבר מברך
על הנקיה ואם שתיהן נקיות וזו לבנה יותר מזו מברך על הלבנה
יותר: (ה) פת עובד כוכבים נקיה ופת קיבר של ישראל אם אינו
נזהר מפת עובד כוכבים מברך על איזה מהם שירצה ואם הוא
נזהר מפת עובד כוכבים מסלק פת נקי של עובד כוכבים מעל
השלחן עד לאחר ברכת המוציא ואם בע"ה אינו נזהר מפת עובד
כוכבים ואין דעתו לאכול כל הסעודה רק פת עובד כוכבים כי היא

חֲרִינוּ מִזֶּה מִזֶּה רִנְיָהּ לְ"צַדִּיק לִצְדִיק מִקֻּוֹה שִׁדְחָה לְצַדִּיק מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל"»
חֲרִינוּ מִזֶּה מִזֶּה רִנְיָהּ לְ"צַדִּיק לִצְדִיק מִקֻּוֹה שִׁדְחָה לְצַדִּיק מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל"»
חֲרִינוּ מִזֶּה מִזֶּה רִנְיָהּ לְ"צַדִּיק לִצְדִיק מִקֻּוֹה שִׁדְחָה לְצַדִּיק מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל"»

נקיה אבל בני ביתו אכלו מפת שאינו נקי של ישראל ושתיה הלחם מונחים על השלחן צריך לבצוע על פת נקיה של עובד כוכבים הואיל והוא הבוצע ואין דעתו לאכול אלא מאותו פת ואם בעל הבית נזהר מפת עובד כוכבים וישראל שאינו נזהר בכך מסב עמו על השלחן כיון דמצוה מוטלת על בעל הבית יבצע מן היפה של עובד כוכבים וכיון שהותר לבצוע הותר לכל הסעודה: הגה ודוקא שחביב עליו אותו פת אבל אם אינו חביב עליו בלא איסור פת של עובד כוכבים אינו צריך להקדימו (תה"ד סימן ל"ב): (ו) פת הבאה בכיסנין מברך עליו בורא מיני מזונות ולאחריו ברכה אחת מעין שלש ואם אכל ממנו שיעור שאחרים רגילים לקבוע עליו אף על פי שהוא לא שבע ממנו מברך עליו המוציא וברכת המזון ואם מתחלה היה בדעתו לאכול ממנו מעט וברך בורא מיני מזונות ואח"כ אכל שיעור שאחרים קובעים עליו יברך עליו בהמ"ז אע"פ שלא ברך המוציא תחלה ואם אכל שיעור שאחרים אין קובעים עליו אע"פ שהוא קובע עליו אינו מברך אלא בורא מיני מזונות וברכה אחת מעין שלש דבטלה דעתו אצל כל אדם: (ז) פת הבאה בכיסנין יש מפרשים פת שעשוי כמין כיסים שממלאים אותם דבש או סוקר ואגוזים ושקדים ותבלין והם הנקראים רישקולא"ש ריאלחש"ו ויש אומרים שהיא עיסה שעירב בה דבש או שמן או חלב או מיני תבלין ואפאה והוא שיהיה טעם תערובת המי פירות או התבלין ניכר בעיסה (ויש אומרים שזה נקרא פת גמור אלא אם כן יש בהם הרבה תבלין או דבש כמיני מתיקה שקורין לעקי"ך שכמעט הדבש והתבלין הם עיקר וכן נוהגים) (רש"י וערוך וכן יש לפרש דעת רמב"ם) וי"מ שהוא פת בין מתובלת בין שאינה מתובלת שעושים אותם כעבים יבשים וכוססין אותם והם הנקראים בישקוני"ש והלכה

כדברי כולם שלכל אלו הדברים נותנים להם דינים שאמרנו בפת
 הבאה בכסנין: (ח) לחמניות אותן שבלילתן עבה שקורין
 אובליא"ש לחם גמור הוא ומברך עליו המוציא ובהמ"ז ואותן
 שבלילתן רכה ודקים מאד שקורין ניבלא"ש מברך עליהם בורא
 מיני מזונות וברכה אחת מעין שלש ואם קבע סעודתו עליהם
 מברך המוציא וברכת המזון ואי אכיל להו בתוך הסעודה שלא
 מחמת הסעודה טעונים ברכה לפניהם ולא לאחריהם אבל אותם
 רקיקים דקים שנותנים מרקחת עליהם הם טפילים לגבי המרקחת
 וברכת המרקחת פוטרתן:

סדר לקוטי תפלות היימי:

תסו: וּבִכְן בָּאתִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹקֵי אֲבֹרָהּם אֱלֹקֵי
 יִצְחָק וְאֱלֹקֵי יַעֲקֹב, אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, שְׁתַּחֲוֵנִי בַּחֲסָדֶיךָ
 הָאֱמֹתָיִם, וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזָרְנִי בְּכָל עֵז, שְׂאֵזְכָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַבֵּל שִׁבְתוֹת בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה
 וְיַחֲדוּה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד, כָּרְאוּנִי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי לְגִיל וְלָשׁוּשׁ
 וְלִשְׂמִיחַ בְּכָל עֵז בַּיּוֹם הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, בַּיּוֹם שִׁבְתַּת קִדְשׁ,
 יוֹם שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה וְיַחֲדוּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, יוֹם הַלּוֹלָא רַבָּא
 דְּמִלְכָּא וּמִטְרוּנִיתָא, יוֹם שְׂאִין בּוֹ שׁוּם עֲצָבוֹת וַיְגוֹן וְאַנְחָה כָּלָל,
 יוֹם שְׂאֵפְלוֹ חִיבֵי גִיהֶנָם נִיחִין בֵּיהּ, יוֹם שְׂכָלוֹ אֹר וְטוֹב, יוֹם שְׂמֵאִיר
 בּוֹ נְהִירוֹ עֲלָאָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, אֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים, יוֹם
 שְׂנַמְשָׁךְ בּוֹ נְשָׂמוֹת יִתְרוֹת קְדוֹשׁוֹת וְנוֹרָאוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִבְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

תסח: אָבִינוּ מִלְכְּנוּ אֲדִירְנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ יוֹצְרֵנוּ קְדוֹשְׁנוּ קְדוֹשׁ
 יַעֲקֹב, קְדוֹשְׁנוּ בְּקִדְשֵׁת שִׁבְתַּת קִדְשׁ תָּמִיד וְעֲזָרְנוּ לְקַבֵּל שִׁבְתוֹת
 כָּרְאוּנִי וְנִזְכָּה לְכַבֵּד וּלְעַנֵּג אֶת הַשִּׁבְתַּת בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וְעֲנָג, הֵן

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'רתו - צמח מן הרנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּמֵאֵכָל וּמִשְׁתֶּה, שְׁנֹזְכָה לְהִרְבוֹת בְּשִׁבְתְּ קֹדֶשׁ מֵאֲכָלִים וּמִשְׁקוֹת
טוֹבִים וְכָל מִינֵי מַעֲדָנִים וְכָל מִינֵי תַעֲנוּגִים וְלֹא יִהְיֶה אֲצִילָנוּ שׁוֹם
קִפִּידָא עַל הוֹצָאוֹת שִׁבְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים וְנִהְיֶה בְּטוֹחִים בְּךָ
שֶׁתִּמְלֹא לָנוּ כָּל מָה שְׁנוֹצִיא עַל כְּבוֹד שִׁבְתְּ וַיּוֹם טוֹב קֹדֶשׁ וְהֵן
בְּמִלְבוּשֵׁי כְבוֹד, שְׁנֹזְכָה בְּרַחֲמֶיךָ לְבִגְדֵי שִׁבְתְּ הַרְבֵּה, לְבִגְדֵים
יְקָרִים נְקִיִּים וְקְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים וְתִזְכְּנוּ לְדִירָה נְאֻה לְכְבוֹד שִׁבְתְּ
קֹדֶשׁ, וּלְהִרְבוֹת בְּנִירוֹת בְּלֵיל שִׁבְתְּ קֹדֶשׁ:

תס"ט: וְתִזְכְּנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, מִכָּל הַל"ט [הַשְּׁלוֹשִׁים
וְתִשְׁעָה] אָבוֹת מְלָאכוֹת וּמִתּוֹלְדוֹתֵיהֶן וְתִגַּן בְּעֵדְנוּ וְתִצִּילָנוּ שְׁלֹא
נִכְשַׁל בְּשׁוֹם מְלָאכָה דְאֹרִייתָא וּבְשׁוֹם שְׁבוֹת דְּרַבָּנָן בַּיּוֹם שִׁבְתְּ
קֹדֶשׁ וְתַעֲזְרֵנוּ לְקֹדֶשׁ אֶת פִּינוּ וְדַבּוּרָנוּ בַּיּוֹם הַשִּׁבְתְּ, שְׁלֹא יִהְיֶה
דַּבּוּרָנוּ שֶׁל שִׁבְתְּ כְּדַבּוּרָנוּ שֶׁל חוֹל רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ
וְקֹדֶשׁנוּ בְּכָל מִינֵי קְדוּשׁוֹת שֶׁל שִׁבְתְּ קֹדֶשׁ בְּשִׁמְחָה וְחִדּוּה גְדוֹלָה
וְעִצּוּמָה מְאֹד, וּבִירְאָה וְאַהֲבָה, עַד שְׁנֹזְכָה לְהַכְּלִיל בְּתוֹךְ קְדוּשַׁת
שִׁבְתְּ קֹדֶשׁ, וּלְהַמְשִׁיךְ קְדוּשַׁת שִׁבְתְּ עַל שִׁשַׁת יְמֵי הַחוֹל וְנֹזְכָה לְזִכֹּר
אֶת הַשִּׁבְתְּ תָּמִיד כְּמוֹ שִׁכְתּוֹב: "זְכוֹר אֶת יוֹם הַשִּׁבְתְּ לְקֹדֶשׁוֹ":

תע: וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת תָּמִיד שְׁנֹזְכָה
לְהֶאֱמִין בְּךָ ה' אֱלֹהֵינוּ, וּבְתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה שֶׁבְּכַתָּב וּבְעַל פֶּה,
אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ עַל-יְדֵי מַשֶּׁה נְבִיאֶךָ נְאֻמָּן בֵּיתְךָ, וּבְכָל צְדִיקֶיךָ
הָאֱמִתִּיִּים שֶׁהָיוּ בְּכָל דוֹר וְדוֹר, וּבְכָל צְדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים וּכְשָׁרִים
אֱמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וּבְכָל־לִיּוֹת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵתָּה
מִתְפָּאֵר בָּהֶם בְּכָל דוֹר וְדוֹר, בְּכָל־אֶזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהֶאֱמִין
בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה חֲזָקָה וְנִכּוֹנָה, וְאַעֲמֵד קַיָּם בְּאַמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה,
וְאַהֲיֶה חֲזָק בְּאַמוּנָתְךָ "כִּרְאֵי מוֹצֵק בַּל אֲמוּט לְעוֹלָם":

תעא: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵתָּה יַדְעָתָ אֶת לְבָבִי הַפֶּר וְהַנְּמָהֵר, אֵתָּה

וְזֶקֶן נָתַן וְכֹל יַעֲבֹד

יִדְעַתְּ אֵת צָרוֹת נַפְשֵׁנוּ הַמְרֻבִּים מְאֹד מְאֹד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְסַבְּלָם
אֶתְּהָ יִדְעַתְּ אֵת מְרִירוֹת אֲנָחוֹתֵינוּ וְצָרוֹתֵינוּ הַמְרֻבּוֹת מְאֹד וְדַחְקֵנוּ
וְעֲנִינּוּ וְעִמְלָנוּ וְלַחְצָנוּ אֲהָהּ ה', אֲהָהּ עַל נַפְשֵׁנוּ, אוֹי לְרוּחֵנוּ
וְנִשְׁמוֹתֵינוּ, אוֹי וְמַר לְגוּפֵנוּ הֲרִי אָנוּ צוֹעְקִים וְנִאֲנָחִים לְפָנֶיךָ
מֵעֲמָקֵי הַגְּלוּת, מֵעֲמָקֵי עֲמָקִים, כְּאִישׁ אֲשֶׁר עָבְרוּ בּוֹ כָּל מִינֵי חֲצִים
וְרַמָּחִים וְחַרְבּוֹת, וְכָלֵם תְּחוּבִים עֲדִין בְּגוּפוֹ וּבְכָל אֲבָר וְאֲבָר
תְּחוּבִים כַּמָּה אֲלָפִים וְרַבָּבוֹת חֲצִים וְרַמָּחִים וְקִשְׁתוֹת מְשׁוּחִים
בְּכָל מִינֵי סַמִּים מְרִים וְאַרְסִיִּים קָשִׁים, וְכַמָּה חֵיוֹת רָעוֹת וְנִחְשִׁים
וְעֲקָרְבִים סוּבְבִים אוֹתוֹ מְכָל צַד, וְהוּא מְסַגֵּר בְּמִסְגֵּר עַל מִסְגֵּר,
וְאֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַבָּבוֹת שׁוֹמְרִים וְאוֹרְבִים עוֹמְדִים עָלָיו, וְשׁוֹמְרִים
אֶת עַקְבוֹ, וְאֵינָם מְנִיחִים אוֹתוֹ לְהָרִים רֵאשׁוֹ אֶפְלוֹ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה,
אֶפְלוֹ רָגַע קָלָה וְסוֹתְמִין אֶת פִּיו וּמְעַרְבְּבִין אֶת דַּעְתּוֹ, וּמְעַקְמִין
אֶת לְבָבוֹ בְּכָל עֵת וּבְכָל רָגַע לְבַל יִצְעַק אֱלֹהִים, וּלְבַל יִסְתַּכֵּל
לְרַחֲמֶיךָ, וּלְבַל יִצְפֶּה לִישׁוּעָתְךָ וְאֲנִי עֲנִי וְכוּאֵב, גְּרוּעַ הַרְבֵּה מְכָל
זֶה שֶׁהַזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ וְצָרוֹתַי וְכֹאֲבֵי נַפְשִׁי וְנִגְעֵי לְבָבִי מְרֻבִּים הַרְבֵּה
הַרְבֵּה מְאֹד מְכָל זֶה כִּי אֵין שׁוּם לָשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחַתִּי
עַל יְדוֹ מֵר לִי מְאֹד רְבוּנוּ דְעֲלָמָא כְּלָא, מֵר לִי מְאֹד אָבִי שְׁבַשְׁמִים,
מֵר לִי מְאֹד מְכָל מִינֵי מְרִירוֹת שְׁבַעְעוֹלָם נַפְשִׁי מָרָה לִי, הוֹמָה עָלַי
לְבִי, "מַעֲי מַעֲי אוֹחִילָהּ ה' מָה רַבּוֹ צָרִי, רַבִּים קָמִים עָלַי",
וְאַף־עַל־פִּי שְׂאֲנִי יוֹדַע קֶצֶת מְכָל זֶה, אֵיךְ הִתְרַחַקוֹתַי וְנִפְיִלְתִּי
עֲמָקָה מֵעֲמָקֵי תְהוֹם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, מַה שְׂאֲנִי יְכוּל לְדַעַת כְּלָל, אֵף
עַל פִּי כֵן בְּכָל עֵת שְׂאֲנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר מְצָרוֹתַי הַמְרֻבּוֹת, בָּאִים עָלַי
פְּנִיּוֹת וְגִסּוֹת הָרוּחַ וּבְלָבוּלִים עַד שְׂאֲנִי יְכוּל לְדַבֵּר אֶפְלוֹ דְבוּר
אֶחָד בְּלִי פְּנִיּוֹת וְשִׁקָּרִים הַרְבֵּה וְעַתָּה "מַאֲיִן יָבוֹא עֲזָרִי" מַאֲיִן
אֲבַקֵּשׁ מְנוּחַ לִי אֲשֶׁר יִיטֵב לִי לָעֵד, מַאֲיִן אֲבַקֵּשׁ הַצָּלָה וּמְנוּחַ

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א"ט
זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל"
זמור זמור "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות זמור זמור

הַבִּיטָה בְּעַנְיִי כִּי רַבּוֹ מִכְּאוֹבֵי וְצָרוֹת לִבִּי רְאֵה עַנְיִי וְחַלְצֵנִי
וּבְחִסְדְּךָ לְבַד תַּחֲיִינִי "עַד אָנָּה ה' תִּשְׁכַּחֲנִי נִצַּח עַד אָנָּה תִסְתִּיר
אֶת פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי עַד אָנָּה אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי יְגוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם עַד
אָנָּה יְרוֹם אוֹיְבֵי עָלֵי":